

משילין פרק חמישי ביצה

לו.

עין משפט
נר מצוה

א א מ"י כפיה מהל' שבת הלכה ב ויכרי הלכה טו עושי' א"ח סימן של ספק א':
 ב ב ג מ"י כפיה מהל' יו"ט הלכה ב עושי' א"ח סימן תקפ"א ענין א':
 ג ד ה מ"י כפיה מהל' שבת הלכה ב סה עושי' א"ח ספ"ג ב ויטמן של ספק א':
 ד ה ו מ"י כפיה מהל' שבת הלכה ב סה עושי' א"ח ספ"ג ב ויטמן של ספק א':
 ה ו ז מ"י כפיה מהל' הלכה ב עושי' א"ח ספ"ג ב ויטמן של ספק א':
 ו טו מ"י כפיה מהל' הלכה ב עושי' א"ח ספ"ג ב ויטמן של ספק א':

בדמיבבלא. וז"ת והא אמרי' לעיל בסוף המבוא (דף לד): דטבל מוכן הוא שאם עבר ומקנו מתוקן ובפרק כירה (שבת מג.) נמי לא חשבי ליה מטעל כלי מתיכנו כיון דמוז א"כ אחמי תקשי לן דטבל אין אירא דלכני לא וי"ל דעולא יאמר לך דמ"מ חשיב ליה כדכר שאינו ניטל כיון דנשבת מיהא לא חזי כל כמה דלא תקנו דאסור לפנותו בשבת כדמתן בפרק מפנין (ספ"ג ק"ו): אבל לא את הטבל: **בבמאי** אוקימתא. פירש"י ללא אשכחנא דמוקי לה כרבי יהודה כהדיא אלא מדדמיק נפשיה כי פריך והא מוקצות נינהו ולא קאמר רבי שמעון היא אלמא משמע ליה דלמתי כרבי יהודה:

הסס סנן כו' כלומר ועוד שאלה אחרת: שלא יגמור אם האורז אם לא היו שם אלא ארבע או חמש קופות שהמירו לו במקום שיש יותר כאן לא המירו לפנותן כולן ולגלות את הרפצה דלמא היו זה גומא ומשנה לה: **והכא סנן.** כלומר ועוד יש לשאול: באוסו סנן. שהארובה נגג שהפירות בו: אין מטעלין. בפירות שננגג שבה להשילן מפני הגשמים קא מיירי ואפילו בנגומיהן של שני חמשים ששין שאין זה נבוכה מזה שיהא שם טורח עליה וירידה: כפולגות. כגון אם מוקצן מחיה ואין בו ארובה אבל יש חלון במחיה לתאר או לבית לא ישלשלם נשקין דרך החלון כחבל מפני שיש טורח להעלות מן הגג לחלון ומשם לארץ: **סולמות.** כל מדגרה קרי סולא וקף הכבשים שלנו: **ואפילו אירא דלכני.** לניסי הקדורים ומוקצים לבנין וגשמים נוטפים ומתירא שלא ימותו מותר לנטול כלים לזרן ולקסותן ולא אמרינן הוולן והן עממן אין נטלין אף הכלי לא ינטל לזרן: **ור' יצחק אמר.** דוקא פירות הראוין לנטול הוא דשרי רכנן לנטול כלים לזרן אבל מדי דלאו בר טלטול אין כלי ניטל לזרן: **אלא לדבר הניטל.** לזרן דבר הניטל: **ואידי דסנא רישא.** פירות הראוין דעל כרתך דתמי לנטול אצטרך לנתקט שהרי מטעלין הן עממן ומשילין נקט נמי לענין כסוי פירות הראוין ומיהו סיפא לאו דוקא והוא הדין לנניט: סנן וכן כדי יין. מכדי כהני לא אירי לעיל וכוין דמתן הכא ונא לאשמעינן דברים אחרים לבר פירות היה לו להשמיענו לניסי וכ"ש אלו: הכי גרסינן הכא **במאי עסקינן בדמיבבלא.** כלומר לא נא להשמיען כי אם כיוצא בלניסי ונדבדך דהן כדי יין דקא מוסיק ומי דנטיבאל עסקינן שאסורים נטולין להשמיעין כרישא פירות הראוין דומיא דמשילין והדר נקט להן לאשמעינן אף שאין ראוין הפסד מועט. גשמים הנוטפין על יין הפסד מועט הוא עד שחשך וסלקא אבל הפירות מרקינין: **נופנין כלי ססא הדלף.** הרי שהכלי ניטל לקבל בו מוקצה כי האי דלא חזי למידי: **בדלף הראוי.** שהן ללונין וראוין לנחמה: **על גבי אבנים.** שנובין לבנין וכשהן מתלהמין לרין לחזור ולנגבן שאינן מתקבלות את הטיט

לעני רש"י

אגוד"ש (אגודת ישראל) - חי.

מוסף רש"י

פורסמן מחצלת על גבי אבנים. מפני הגשמים שלא יפלו אל ה' קבלת סד מחמר שצריכים כמים נשפך מן מקורחות. נשפך מן ויחיות לקיטת דהוי דבר הטעל (שם). רחוי למזגא עלייהו. להעט. של הפסדן ק' קיה. יסב ק'ת והשן נשפך מן מקורחות. מורה רבי שמעון בפסוק רישיה ולא ימות. חאמר חתוך רשם כסמא ו בשבת ואי רישא שמתן דמין דא אשכר שלא מותח מחמתין חשיב ליה. וי אמרין דבר שין מתחין חומר. כגון הדי דאשכר ליה כלא אשכר. טען נרר אדם משה ספא וספסא וכלב של איתין לפסח חרין. ואשני דלמא נחשפא דלמא עבד חרין. כיון ולא מתחין להם דאשכר לגריה כלא חרין כי עבד נמי חרין דהי מלאכה נמורה לא מתייב. אלא הדי דולא עבד מורה ומורה לר'.

רבינו הגאון

הכא אמר רב נחמן לא שני אלא באותו הגג אבל כנגד לנג אפילו נגזותיהן שוין לא, ומניא נמי הכי וחוב הכא תניא לא ישלשלם בחבל בחלונות ולא יורדים דרך סולמות. התם מטעם כיטול בית המדרש מאי. שרי או אסור, ולא אישויט. מבטין פירות בכלים מפני הדלף. ר' יצחק אמר פירות משם, שאין כלי ניטל אלא לזרן הניטל בשבת. עולא אמר אפילו אורז דלכני. תנן וכן כדי יין וכדי שמן. כלומר פירות אין לבנים לא. ופריקין אלו הברות טבלי הן שוין חשבוין כלמינים שאינן ראוין לאכול מהן היום. ועוד אקשינן לר' יצחק נותנין כלי תחת הדלף. הנה אין פירות, ופריק דלף הראוי להשתמש בהן. וכן פורסין מחצלת ע"ג חדרת דבורים בשבת בחמה מפני החמה ובגשמים כו'. ופריק בורח נמי כדאיכא דבש בנזוה שהן פירות. ובלבד שלא יתכוון לצוד. כלומר כשפורש מחצלת על הבורות, יודיעה למחצלת מעט מתוך לוקב שבסוכין ויצאין בו הדבורים, כי אם ישלשל המחצלת בדפני הבורות במקום הנקב, אין הדבורים יטלין לצאת ומצא צארה בשבת או ביו"ט, ועוד שאין במני דבורים נעודה.

מגג לנג לא ותניא נמי הכי יאין מטלטלין מגג לנג אפי' כשנגזותיהן שוין התם מאי (כל שכן שבת דחמירא או דלמא) הכא הוא דאסור משום יום טוב דקיל ואתי לזלוילי ביה אבל (שבת דחמירא ולא אתי לזלוילי ביה שפיר דמי או דלמא מזה הכא דאיכא הפסד פירות אמרת לא התם דליכא הפסד פירות לא כל שכן הכא (י' תנן) ילא ישלשלם בחבל בחלונות ולא יורדים דרך סולמות התם מאי הכא ביום טוב הוא דאסור דליכא בטול בית המדרש אבל שבת דאיכא בטול בית המדרש שפיר דמי או דלמא הכא דאיכא הפסד פירות אמרת לא התם דליכא הפסד פירות לא כל שכן תיקו: ומכסין את הפירות: אמר עולא וואפילו (אורזא דלכני ר' יצחק אמר פירות הראוין ואודא ר' יצחק למעמיא (דאמר ר' יצחק אין כלי ניטל אלא לזרן הניטל בשבת תנן מכסין את הפירות וכלים פירות אין אורזא דלכני לא הוא הדין דאפי' אורזא דלכני ואידי דתנא רישא משילין פירות תנא סיפא נמי מכסין את הפירות תנן וכן כדי יין וכן כדי שמן הכא במאי עסקינן במיבבלא הכי נמי מסתברא דאי סלקא דעתך כדי יין וכדי שמן דהתיירא הא תנא ליה רישא פירות כדי יין וכדי שמן אצטריכא ליה סלקא דעתך אמינא להפסד מרובה חששו להפסד מועט לא חששו קמ"ל תנן (נותנין כלי תחת הדלף בשבת (ברלף הראוי תא שמע (פורסין מחצלת על גבי לבנים בשבת דאייתור מבינינא דחוי למזגא עלייהו תא שמע (פורסין מחצלת על גבי אבנים בשבת באבנים מקורחות דחזוין לבית הכסא תא שמע (פורסין מחצלת על גבי כורת דבורים בשבת בחמה מפני החמה ובגשמים מפני הגשמים (ובלבד שלא יתכוון לצוד התם נמי דאיכא דבש אמר ליה רב עוקבא ממישן לרב אשי התייב בימות החמה דאיכא דבש בימות הגשמים מאי איכא למימר לא נצרכא אלא לאותן שתי חלות אותן שתי חלות מוקצות הן הכא במאי עסקינן שחשב עליהם אבל לא חשב עליהם מאי אסור ארתני ובלבד שלא יתכוון לצוד לפלוג ולתני בדידה כמה דברים אמורים שחשב עליהן אבל לא חשב עליהם אסור הכי קאמר אע"פ שחשב עליהן ובלבד שלא יתכוון לצוד במאי אוקימתא כרבי יהודה דאית ליה מוקצה אימא סיפא ובלבד שלא יתכוון לצוד אתאן לרבי שמעון דאמר דבר שאין מתכוין מותר ותסברא דרבי שמעון והא אביי ורבא דאמרי תרויהו (מורה רבי שמעון בפסיק רישיה ולא ימות לעולם כולה רבי יהודה היא והכא במאי עסקינן דאית ביה כוי ולא תימא לרבי יהודה ובלבד שלא יתכוון לצוד אלא

יפה והכני שזהו ליכש: מקורחות. אגוד"ש: לבית הכסא. לקנח: שפי חלום. של פסיחית מניחין כבורות כשרדין אותה ומתן פרנסה לדבורים כל ימות הגשמים אותן שתי חלות מותר לכסות. כל דבש הכוורת עשוי עליות עליות של חלות: מוקצות נינהו. לדבורים: דחשב עליהו. לאדם: ארסני וכלבד שלא יתכוון לצוד. משמע דלא ימלא לחלק את דכריו ולאסור עד שדלג מאסור טלטול לאסור ירידה: לפלוג ולתני בדידה. באסור טלטול גופיה יכול לחלק את דכריו ולמלאו עד אסור דלכני דלמא חשב עלייהו לא יטלטל המחצלת מפני הכי קאמר אף על פי שהשב עליהם כו'. אף כשהשב נא ללמדך שיש עד אסור נמתכין לצוד ואף על גב דעיקר הלכה נכנס הגשמים מכוון: במאי אוקימתא כרבי יהודה. כלומר מדהוה לך לתרוי ארישא הא מני ר' שמעון דלית ליה מוקצה ומתדרת אשנוי דחיקי למימר משום שמי החלות כרבי יהודה צעית לאוקמא משום דרבי יצחק דמותבין ליה הן תיובתא אית ליה מוקצה כר' יהודה: ובלבד שלא יתכוון לצוד. ואף על פי שהוא לרין: דאית ביה כוי. חלונות יש כדפנומיה וקף על פי שמכסה את פיה אין נלוין אם לא יכסה גם את החלונות ולא תימא וכלבד שלא יתכוון אלא בלבד שלא יעשה מזהה של סמסו החלונות: (ס' פסיקא. כיון דאית ליה לרבי יהודה דבר שאין מתכוין אסור למה ליה למיתני וכלבד שלא יעשה מזהה דהא ליה אב מלאכה היא: מזה